

[Aase Olesen]

forbrugslånsrenter. Det går jeg ud fra at i hvert fald Socialdemokratiet ikke vil være med til. I modsat fald synes jeg, man skulle indrømme det her.

Det andet, SFs forslag heller ikke tog højde for, var, at man ikke ville ramme dem, der har spekuleret i at tage lån til at købe investeringsbeviser, så de kan spekulere i kursgevinst.

Vi fik ikke noget svar fra Socialdemokratiet, men jeg vil dog godt spørge: hvis hr. Jes Lunde havde stillet sit ændringsforslag, ville Socialdemokratiet så have stemt for det? Vi har ikke fået nogen form for alternativ til det, der ligger her, andet end en skraldespand hældt i hovedet, fordi man kunne se, at der er vilkårligheder i det her, hvad der i øvrigt vil være ved alle ordninger. Hr. Lykketoft har i øvrigt indrømmet, at ingen forbrugsbegrænsende indgreb er uden vilkårligheder.

Derfor vil jeg gerne gentage det spørgsmål, jeg stillede ved andenbehandlingen: hvordan vil hr. Lykketoft regulere via lånekilden, altså via långiverne, uden at gribe ind over for liberaliseringen af kapitalbevægelserne? Det svarede hr. Jes Lunde på: det ønskede SF. Jeg vil gerne spørge: ønsker hr. Lykketoft det? Og i givet fald, hvordan vil han bære sig ad med det?

Så vil jeg konstatere, at i den hidtidige debat har hr. Lykketoft ikke meddelt noget om, hvad han ville gøre, hvis han kom til at sidde i en regering med et såkaldt arbejderflertal. Vi må gå ud fra, at hr. Lykketoft ikke ønsker at ændre på det her indgreb; ellers må vi have besked om det i dag. Det kunne være interessant at vide. Det er derfor, vi interesserer os en del for, hvad Socialdemokratiet vil sætte i stedet.

Hr. Lykketoft ynder at kalde det tilbud, vi synes vi skal give folk, fordi de opfatter dette indgreb på en vis måde som unfair, fordi det griber ind over for dispositioner, de har foretaget for et par år siden, for en Storm P.-maskine. Det har han gjort meget for at latterliggøre, og jeg kan forstå, at han også tager sig meget af, hvad der står i Politiken, og af, hvad man foretager sig i pensionskredse.

Jeg vil gerne spørge hr. Lykketoft, om han virkelig vil fastholde den ordening, han skitserede ved andenbehandlingen, for så bliver vi nødt til at gentage, at det i hvert fald er en større besværlig Storm P.-maskine end det,

der nu bliver vedtaget. Dertil kommer, at det vil være gennemhullet, fordi man kan gå til udlandet og låne. Det er ikke noget, jeg behøver at stå her og sige, for det ved hr. Lykketoft godt, og det er derfor, hans forslag ikke fylder mere end halvanden linje i betænkningen.

Jeg vil gerne slutte med at sige, at dette indgreb kun drejer sig om renter, der skal betales i 1987. Det skal naturligvis være en pegefinger eller en trussel, eller hvad man vil kalde det, for at få folk til at betale deres gæld af, formindske deres gæld, og det skal have den virkning. Derfor har der været grænser for, hvor langt vi kunne komme med vores opblødende forslag – det er klart.

Jeg vil gerne gentage, hvad jeg sagde ved anden behandling: vi havde gerne set ordningen videreført. Vi tror, at der er en fremtid i at lægge gulerødder for folk frem for at bruge pisken. Vi tror, at det på langt sigt er en god idé at få folk til at spare op gennem pensionsopsparring. Det har jeg hørt adskillige fra andre partier sige i Folketinget, så mon ikke det alligevel har en fremtid for sig?

(Kort bemærkning).

Lykketoft (S):

Jeg synes, der er noget barnagtigt over Det Radikale Venstres interesse for Socialdemokratiets tanker og forsøg på at fejludlægge dem. Hvis Det Radikale Venstre, som man sagde under anden behandling, havde været dybt optaget af at få at vide, hvordan man kunne udforme Socialdemokratiets alternativ, og var interesseret i at inddrage os i forhandlinger, så havde man haft den mulighed. Det har man ikke været interesseret i. Man kommer her med interessante gætterier om, hvad der kunne være kommet ud af det.

Når jeg kom herop, var det egentlig for at spørge: hvem er det, fru Aase Olesen, der har påstået, at det her var en afgift på 20 pct. af lånet? Er det oppositionen? Nå, hvad skulle vi så bruge det til?

Er der noget forkert i den afdækning, oppositionen har foretaget i Folketingets skatte- og afgiftsudvalg af den sociale slagside og åbenlyse vilkårligheder i det her? Er det forkert, at ikke alene har man opgivet at skelne mellem erhvervmæssig og privat gæld? Man har simpelt hen defineret sig ud af det ved at sige, at de erhvervsdrivende ikke har privat